

[Erhard Jakobsen]

landsmøde videre end til det, fru Birte Weiss nævnte, idet vi sagde: ligesom det lykkedes os at få danske vælgere til at tage stilling til folkeskolens problemer ved forrige valg, sådan ønsker vi ved et valg, vi ikke tilstræber, men som kommer, at Danmarks Radios forhold skal til debat blandt vælgerne, fordi vi mener, Danmarks Radios sager er en politisk sag af første rang. Det er det, der er baggrunden for vor fremsættelse af forslaget her.

Jeg skylder både hr. Johan Philipsen og fru Grethe Fenger Møller at sige, at vi har før været medforslagsstillere til et forslag om at bryde Danmarks Radios monopol. Det er vi parate til når som helst, men det ved vi godt der ikke er flertal for. Det er punkt 1. Punkt 2: det hjælper ikke på denne sag. Man må opgive drømmerier om, at man opnår alsidighed ved ukontrolleret at lade nogle sige den ene usandhed den ene vej og så lade nogle sige den anden usandhed den anden vej. Det giver ikke nogen alsidighed. Det vil være nødvendigt at lave én aktiv lytterkomité til, om der blev endnu en radio; man måtte følge den også, for det er jo lige så vigtigt, hvad der udgår dér. Det vigtige under hensyn til mediets betydning er, at ingen får lov at sige noget, uden at modparten er der og lurer på ham. Så får lytterne og seerne nemlig begge synspunkter, og så er det lytterne og seerne, der danner sig en opfattelse, og ikke den pågældende udsendelses ledere, der er med til at danne en opfattelse hos befolkningen. Det er grundtanken i det, der ligger her.

Det med at skyde over målet har vi hørt utallige gange. Det dækker ikke vide kredses opfattelse ude i befolkningen. Jeg forstår godt, at fru Birte Weiss glæder sig over det store flertal. Ude i befolkningen glæder man sig ikke, dér undrer man sig. Man undrer sig i hvert fald i to tilfælde. Folk spørger: hvordan i alverden kan medlemmer af partiet venstre stemme sammen med kommunister og venstresocialister og folkesocialister osv., og hvordan kan formanden for Kristelig Lytterforening gøre det? Her refererer jeg spørgsmål, der bliver stillet på hvert eneste møde, jeg overværer rundt omkring i landet. Dét undrer man sig over det brede flertal. Man glæder sig ikke over det. Jeg skal være med til at bore i den sag, hvor jeg kan komme af sted med det, for jeg undrer mig tillige. Det undrer mig ikke, at de radikale og

retsforbundet og medarbejderrepræsentanter og socialdemokrater og de andre står sammen, det har jeg været vant til, men det undrer mig, at partier, der går til valg på et borgerligt og nu for Kristelig Lytterforenings vedkommende et kristeligt grundlag, ikke støtter de klager, vi fremsender. Det er for mig ganske ufatteligt, og det er det for mange andre.

Hermed kommer jeg til klagerne, hvorom fru Birte Weiss med en flot håndbevægelse bare siger: de bliver naturligvis afvist, fordi de er usaglige. Det skal udvalget få lejlighed til at iagttage. Jeg skal sørge for, at en hel del af de klager, som Aktive Lyttere og Seere har fremsendt, kommer til bedømmelse i udvalget. Så kan man jo prøve at se, hvor meget usaglighed der er. Man vil bl. a. kunne konstatere et par tilfælde, hvor der fra driftsledelsens side er givet direkte forkert svar, og på det grundlag har radiatorådet truffet sin beslutning. Det skal udvalget få dokumentation for i det materiale, som udvalget skal få tilsendt gennem vores repræsentant i kulturudvalget.

Om klagerne er begrundede eller ej, det kommer helt an på, om man vil have overholdt de publiceringsregler, der allerede eksisterer. Når fru Birte Weiss fortæller om, hvor forfærdeligt det er, det, vi vil, så skal jeg bare svare med ministerens ord: det er stort set en gentagelse af de publiceringsregler, der eksisterer i forvejen. Men jeg ved godt, at dem tager fru Birte Weiss ikke særlig højtideligt, og det gør flertallet i radiatorådet heller ikke. Men radiatorådets flertal har vedtaget publiceringsregler, der meget ligner dem, vi indfører i forslaget her. Hvorfor kommer vi så med dem her? Fordi vi tror, det har større vægt, når det ikke længere bare er radiatorådet, der har besluttet, at sådan skal det være, men det er folketingset, der med en lov har fastsat, at sådan skal det i hvert fald være. Så tror vi, radiatorådet i højere grad vil respektere det, der i dag bare er deres egne givne regler.

Vi starter med at sige i bemærkningerne, at radiatorådet ikke har løst sin opgave, og det vil jeg gerne gentage. Radiorådet har bestemt ikke løst den opgave at sørge for alsidig fremstilling af problemer i Danmarks Radio. Det kan enhver iagttage, hvis de kan overkomme at høre bare nogle få udsendelser i Danmarks Radio på program 1 – ja, for så vidt også på program 3, for man er begyndt